

Nazwa instytucji

Książnica Cieszyńska

Tytuł jednostki/Tytuł publikacji

Pisně národní.

Liczba stron oryginału

15

Liczba plików skanów

15

Liczba plików publikacji

16

Sygnatura/numer zespołu

APTL 032.034

Data wydania oryginału

[około 1848]

Zdigitalizowano w ramach projektu pt.

**„Archiwalia Polskiego Towarzystwa Ludoznawczego -
opracowanie, konserwacja, digitalizacja, udostępnienie”**

**Ministerstwo
Kultury
Dziedzictwa
Narodowego
i Sportu.**

**Dofinansowano ze środków Ministra Kultury,
Dziedzictwa Narodowego i Sportu
pochodzących z Funduszu Promocji Kultury**

Pisne

narodni.

Písně národní.

I Sláva ti vlasti má.

Sláva ti vlasti má,
Čechu jenž o'zrodila,
Která, když válčili,
Kvítěli.
Udeřte v bubny, chválu jim
vzdejme,
Válečné písně ke cti jim pějme.
Předkové naši z nebes pohledě
Slavu svých činů synům popřejte.

Sláva ti vlasti má,
Hlas tvůj v boji hríma,
Čech joem po boji řvu,
Pro vlast umřu.
Udeřte v bubny, zbraň se nám blejská,
Bratři zpívejme, Čech v boji vyská.

Liška nám veli' redatně budíme,
Hlad nepřáteli dnes zvířetíme.

Sláva ti vlasti má,
Matko Čechu mila,
Sláva tvým wojenům,
Wěrným synům! /
Udeřte w bubny, chwalu jim wzejme,
Upřimnou láskou, ruce si dejme;
Po staročesku píšně at' pějí,
Po táborijsku rány přějí.

Kdo pro wlast' život dá,
W nebi své blaho má,
Jak byli Šánowé
Wáclawové! /
Udeřte w bubny, wotřic' komoli
Hubicím wlasti hnáty potlučme, ^{w kročme,}
O wlast' nebeska, s trünem tvým
Tis' náš zem česka s Wáclawem ^{zlatým,} ~~šlawa-~~
tým.

II.

Słowana vlast.

Powěz ktera Słowana vlast?
 Zda Česko je, zda Sorba kraj,
 Či kele se wzküiru Tatry pnuu,
 Či tam, kele Kulpa, Głan sekou?
 Jina! jina!
 Wěsći Słowanska' ošćina.:/

Powěz ktera Słowana vlast?
 Zda Hana je, či Polry břeh,
 Či tam kele Petrow čáruje,
 Či Warsäwa kele kraluje?
 Jina! jina!
 Wěsći Słowanska' ošćina.:/

Powěz ktera Słowana vlast?
 Starý Krakow, čit Dúbrawnik,
 Zda kele se Wolga, Don kali,
 Či tam kele Dunaj proud wali?
 Jina! jina!
 Wěsći Słowanska' ošćina.:/

Hoj tedy znám Slowanskou
Kde řeč Slowanska klaholí,
Tu národ sídlí zbraňtřený,
Chrábrý, tichý a zmilovaný.
O tam, o tam!
Slowanska vlast drahá je
nam.

III.

Swoboda.

Na tom pražském mostě
Swoboda tam roste,
Česka síla
Ji kalýwa,
Ona mocně roste.

Wjarem rozmahání
Wélwé své rozhaní,
By ji nikdo
Nepošlapal,
Český tew zabraní.

Palmu w ruce jedné,
 Druhou palcat' xwedne;
 Mír kdo nechce,
 Ct' před xbrani.
 Hlatných Čechu xbledne.

Čech chce jen své práwa,
 Pro ně xivost dáwa;
 Wrejele lipó
 Ty Slowanska'
 Tolec nowa' Slawa.

Slawa na wše strany
 Ozari Slowany
 Swou jasnotou
 Rozepłasi
 Slowanu Katany.

W jedno spěšme w kročít,
 Nechcem wíc obročít,
 Ani podle
 Hrdých pánu
 Pišťalky se točit.

Nám swoboda xjedná,
Abý byla xedná
Pro zěbráka
I pro pána.
Sprawedlnost jedná.

Swoboda na wěky
Wěnci česke reky,
Když král s nami,
Mí při králi,
Marne' wraku wrteky.

IV.

Hora vysoká.

Horo, horo vysoká jsi;
Neotláš xalostné hlasy?
Nepatříš na slze vroucí
Z očí vlastence kynoucí.

Proč nad tebou slunce swítí?
Temně se jen slunce třpítí,

U své lůka w každém Máji
Krahům našim vykvétají.

His' co val wlawoký hučí,
His' co wzdálené hromy xwučí;
Usta naše to šeptají,
Kletbu na te sesílají.

Wěrný Lech když sebe xocí,
Hruzoú pojás k tobě wkrocí;
Zalost srdce mu xajíma!
U svých olcu hrob sesklíma!

Horo kleta', horo bíla!
W tobě ochnila česká síla,
Co w twém lůnu jsi ochowala
Zadný wěk nam xpěš nedá-
wa.

Tako xasle' slawne' doby,
Zapomenutí jsou hroby,
Kde olcowé xpráchniwěli,
W meči chrám si wyslawěli.

Bouře proč nim nezadrěseť?
Wětrě proč jej nezanešeť?

Má rode proč v slavném boji
Nevypudíš hanbu svoji?

Alle darmo xni' volání,
Hora drůma w tvrdém spání,
Pewně na ni kostel stojí,
Douré, větru se nebojí.

Horo, horo vysoká jsi,
Zas přizvídaš xive časy,
Pomblou, až ji tvuj chrán sple-
ne
Sláva x hrobu hanby wsta-
ne.

V.

Čechu Sláva

Bliž Práhy wsláva
Čechu všech Sláva;
Český tew k nám wálečně hlasem pwe.
Hvězda vychází
Na Čechy w záři
Ať se již bílá Hora raduje

1. Prolo vlastenci podme brzi sem,
Wyzénem wraty z České země
men.!

Nádeji sílnou v srdcích svých
Wážit jme dílky České^{Kojne}ho národní.
Den se rozedníva, Blaník se od-

Budi reky České ze sna wzkřívá
Wlastence Zíško! wstaň a pohleď
sem,
Oslawíš naši svatou Českou zem.

Hlas vlasti wola, k proum náš^{wine}
Čechy, Slováky a Morawane,
Kdož nám odola nad našim wratem,
Když swalý Wáclaw jede s pra-
porcm.
Hawte se Češi wšickni w jeden tým
Ať pline krew pro naši Českou zem.

Cixintum Hlawa w Číchách přestává,
Český tew počal dýchat swobodu
Krew se opěňuje, po vlasti hříme,
Ať wyzénem z Čech cixinckou sláwu
Postawme pomník swalých slavných
těl.
Tak buďe šťastna swala Česká zem.

Duch náš národní jest rocha hro-
bí,
Tená se sklívá na věch českých pome-
stích,
Pospíhá k cíli probudit síli,
Tená dáwný věk opé v rakvích
cizincých.
Věk časů Přemislův přijí jen
sem,
Tak wyrmem vrakům naši Českou
zem.

II.

Na Moravu.

/ Roku 1468. / Od Taras. Langerer

Morawo, Morawo
Morawicko mila!
Co z tebe pocházi
Chasa ušlechtila,
Chasa ušlechtila,
Zádostima' boje.
A jaké'so konstwo
Kodí púda Lwoje. /
Morawo, Morawo,
Morawicko draka,
Proč se přidružješ
Uhlawnicko wraka?

Ukľawni'ho wraka,
 Pa'n Bůh na lo patři,
 Že jome my ľichowé
 Tvoji vlastni bratrč.:/

Morawo, Morawo
 Dyckys při nás byla,
 Ty joi s námi prwni
 Kalich Páně pila.

Kalich Páně pila,
 Kláwu wojny nesla,
 Proč bys se křikawci
 W drawé spány klela?:/

Morawo, Morawo
 Twa' orlice pestrá
 Byla na očho twa
 Wždy upřimná ostrá

Wždy upřimná ostrá
 Budiz ještě dále
 Máme krádinného
 A dobrého krále.:/

VII

Píseň Moravanů.

^{Od Vítěz Farka.}
Kdož jste duchem Moravané,
I silem k vlasti rozniceným,
Děl hanebně nedajeným,
Sčísí každý at' powslane:

To naši Moravě

Nám Morava, vlast milena,
Test, pokud stane živou,
V roskoši, bídě a potu
Oel Boha zachot' snoubena,
Láska až do hrobu!

Ten at' se z našeho kruhu
Tako hnušný bídák kliví,
Kdo Moravcem bys se stýlí;
My připijeme druh druhu:
Chvála jen vlastentům!

Muže bratři, komu láskou
K matce bije srdce více,
Komu krev koluje v těle:
Vlast oslavíme Moravskou!
Drahou vlast Moravskou!

VIII

Wojenská píseň.

Od. B. Jablonského.

Zkřivru bratři! zbrojme páše,
 Král a tábořka k vlastní káše,
 Doba k boji zve.
 Děle, děle nemeškejme,
 Rychle bedra opácejme
 K opáse vlastní sme.

Trouba wola', prapore wěje -
 Necht se sedraka, necht se směje
 Plémě wáňawé,
 Pewně, pewně w slibu sligme,
 Mužně wůdce naoledujme,
 K opáse vlastní sme!

Boj se bliži, boj se bliži!
 Krzo opadne, co na's tížá -
 Brímě hubiwe
 Zboje, z boje zkwede slawa!
 Halně hajme swatej práwa
 K opáse vlastní sme.

Kuše! zhoubeu svých se chop-
me,
W proudu vlastní krve stopme
Křivce zlátnivé,
Rychle, rychle meče lasme,
Wěrně, krále svého spasme
K spáse vlasti své.
